

В. Г. Таранець,
доктор філологічних наук,
професор кафедри української
та іноземних мов Одеського регіонального інституту
державного управління Національної академії
державного управління при Президентіві України

Мої зустрічі з професором А. К. Смольською

Вперше я зустрівся з Аделаїдою Костянтинівною Смольською в період завершення нею докторської дисертації: хоча чув про неї давно, та не було нагоди на ділове побачення. Ця зустріч була пов'язана з представленням моєї статті до „Слов'янського збірника”, який вона редагувала. Оскільки я працював і вів наукову роботу в галузі германістики, то подавати статтю було трохи боязко, тим більше, що мова йшла в моєму рукописі про час слов'яно-германської мовної спільноти. Про це я одразу ж сказав А. К. Смольській, оскільки знаю, що вчені мають різні погляди на цю гіпотезу.

На мою радість, вона, усміхнувшись, відповіла, що дотримується такої самої концепції, після чого мені на душі полегшало. Доброзичливість, теплоту та м'якість у розмові й розуміння співбесідника з боку Аделаїди Костянтинівни я завжди відчував. З того часу я став частим гостем у редакційній колегії, постійно спілкуючись на різні наукові теми з Аделаїдою Костянтинівною, а статті зі слов'яно-германської тематики стали з'являтися у мене, мабуть, не випадково. Завдяки професору А. К. Смольській я став опановувати наукове славістичне поле, сміливіше ступаючи в царину контрастивних досліджень германських і слов'янських мов. До сьогодні мною надруковано вісім статей у „Слов'янському збірнику”, до того ж мене ввели до його редакційної колегії.

Не знаючи того, що Аделаїда Костянтинівна хворіла, я, як і раніше, звертався до неї з різних славістичних питань, а вона тепло і радо відгукувалася, після чого мені згадуються слова: „Хвала людям, дерзаючим жизнь, словно они бессмертны!“. Повертаючись до минулого, хочу низько уклонитися пам'яті дорогої Аделаїди Костянтинівни.